

[Arne Melchior]

med menneskelige egenskaber, nemlig min mangel på rationalisering af tiden – dels fordi der for det offentlige jo er sådanne kraftige bestemmelser. En offentlig embedsmand, som misbruger viden eller materiale osv., kan nemt miste sin stilling på det. Derfor følte jeg, der var anledning til at sige, da det er noget nyt, at sådan nogle ting eventuelt kan ske ved privat foranstaltning: ja men hvad så, hvis der sker misbrug? Er værnet så også i orden dér, som det er – så godt, som det teknisk kan gøres – på det offentlige område? Vi er altså enige om selve formålet.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren og ordførerne for debatten. Jeg kan selvfølgelig ikke takke for en bred tilslutning til det her foreliggende lovforslag, men jeg kan i hvert fald takke for en bred tilslutning til, at det problem, som forslaget beskæftiger sig med, er et problem, der trænger sig på, og som må have en løsning.

Som det fremgår af min skriftlige fremsættelse, er forslaget fremsat på trods af, at vi er klar over, at der sidder et udvalg og arbejder med disse spørgsmål i justitsministeriet. Som en af ordførerne var inde på, var det bl. a. for at sætte lidt skub i sagen og for at give vores og nu efter behandlingen her også det øvrige folketings bidrag til det arbejde, der foregår i det pågældende udvalg.

Alle ordførere har været inde på de vanskeligheder, der er forbundet med at udarbejde et forslag som det, vi har udarbejdet her, og jeg skal medgive, at det har været svært. Det har det også været for os. Det har været svært at finde den præcise formulering af bestemmelsen i lovforslaget, og det har været svært at finde præcis de bemærkninger, vi gerne ville knytte til forslaget. Der ligger selvfølgelig grundige overvejelser bag hvert eneste ord, der er brugt.

Der har også forud for dette forslags fremsættelse været overvejelser hos os om, hvorvidt det var en ændring af straffeloven, der skulle til, eller hvorvidt det var en ændring af lov om offentlige og private registre. Jeg har lagt mærke til, at ingen af ordførerne har foreslået, at disse bestemmelser skulle ind i registerloven, og det betragter jeg som en tilslutning til, at det nok er i straffeloven, de

hører hjemme. Det blev altså også resultatet af vores overvejelser.

Det er med velberåd hu, at forslaget er tænkt både at gælde privat og offentlig overvågning. Det har noget at gøre med, at vi – naturligvis inspireret af Hobrosagen – er kommet ind i debatter og overvejelser om: hvad er det egentlig for et fremtidssamfund, vi nærmer os, hvis vi tillader overvågning af både private og offentlige myndigheder på steder, hvor vi ellers normalt har ret til at færdes uden at frygte overvågning? Vi har altså ment, at et sådant overvågningssamfund ikke var foreneligt med en egentlig demokratisk samfundsform. Jeg er naturligvis fundamentalt uenig med hr. Knud Lind i, at overvågning skulle kunne fremme en demokratisk udviklingsproces. Tværtimod er vi helt indstillet på, at den vil hæmme en demokratisk udviklingsproces. Lovforslaget gælder altså også politiet.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren – og dermed knytte nogle bemærkninger til dem, der har været inde på den problemstilling –: er der noget, der tyder på, at kriminaliteten i Stockholm er faldet væsentligt efter, at man i den grad overvåger Stockholms gader med fjernsyn og også har væsentlig mere politi på gaderne i Stockholm, end man har i København? Jeg tror ikke på den sammenhæng. Den er aldrig blevet påvist, og som jeg også citerer i bemærkningerne til lovforslaget, har vi ingen påvisning af, at øget overvågning og øget politi giver mindre kriminalitet. Det er andre ting, der skaber en forøgelse af kriminaliteten. Det være også sagt til dem, der mener, at hvis vi siger ja til dette forslag, så må vi til gengæld have en masse mere politi på gaderne. Det er ikke SFs hensigt med dette forslag.

Jeg vil godt knytte nogle bemærkninger til det, der er blevet sagt om, hvad vi egentlig mener med hensyn til banker, stormagasiner og den slags steder. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at der i bemærkningerne på side 3 i 1. spalte udtrykkelig står, at det gælder optagelse. Det vil sige, at det, vi vil have forbud mod, altså er, at der i det videoapparat, som man bruger, sidder et bånd, som kører, som optager, og som så senere kan afspilles. Vi har udtrykkelig ikke villet ramme de situationer, hvor man ved tankstationer, supermarkeder, banker og andre steder sidder og følger med på en skærm i, hvad